Rocznik 1930. Nr. 12.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 22-go marca 1930 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: Siwy, dyrektor biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie
Ministra Rolnictwa

z dnia 29. stycznia 1929 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o urzędowem badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju.

(Ciąg dalszy)

Załącznik Nr. 5 do rozporządzenia Ministra Roln. z dnia 29. stycznia 1929 r. (poz. 305.)

Bakterjologiczne badanie mięsa.

I. Obowiązek bakterjologicznego badania mięsa.

§ 1.

Bakterjologiczne badanie mięsa należy przeprowadzać we wszystkich wypadkach podejrzenia o posocznicę lub ropnicę oraz we wszystkich wypadkach wzbudzających podejrzenie, że mięso zawiera zarazki zatruwające mięso (zatruwacze mięsa), zwłaszcza przy uboju z konieczności,o ile już z widocznych zmian, stwierdzonych przy urzędowem badaniu przed ubojem i po uboju, niewątpliwie nie wynika, że całą sztukę należy uznać za niezdatną do spożycia.

W szczególności należy przeprowadzać bakterjologiczne badanie w wypadkach:

1. ostrego zapalenia jelit (zwaszcza u koni i cieląt), ostrego zapalenia macicy i wymienia (zwłaszcza u krów i owiec), ostrego zapalenia płuc, opłucnej lub otrzewnej, stawów, pochewek ścięgien, racic, kopyt i pępowiny, zwłaszcza w związku z niezupełnie otorbionemi ogniskami ropnemi lub martwicowemi;

2. gwałtownych zaburzeń w ogólnym stanie zdrowia, zauważonych przed ubojem, zwłaszcza, gdy badanie po uboju nie wykazuje zmian uzasadniających te zaburzenia.

Od przeprowadzenia bakterjologicznego badania należy odstąpić, gdy posiadacz oświadczy, że zgadza się na uznanie mięsa za niezdatne.

§ 2.

Bakteriologiczne badania rozpoznawcze przeprowadzają państwowe weterynaryjne pracownie rozpoznawcze.

Minister Rolnictwa może również innym zakładom bakterjologicznym, zwłaszcza pracowniom bakterjologicznym, przy rzeźniach zezwolić na wykonywanie badania bakterjologicznego w związku z urzędowem badaniem zwierząt rzeźnych i mięsa. Zakłady takie winny się zastosować do wszystkich zarządzeń, wydanych w tym przedmiocie.

II. Pobieranie, opakowanie i przesyłanie próbek.

§ 3.

Do bakterjologicznego badania mięsa pobiera się natychmiast po ukończeniu badania oczyszczonym i wyjałowionym nożem:

1. po jednej próbce, możliwie przylegającej do kości, kształtu kostki o wymiarze 6 do 8 cm^3 z mięśni przedramienia kończyny przedniej i podudzia drugostronnej kończyny tylnej;

2. po jednym mieśniowym gruczole chłonnym pachwinowym i podkolanowym wraz z otaczającą je tkanką łączną — z pozostałych dwóch kończyn;

3. całą śledzionę i jedną nerkę wraz z ich gruczołami chłonnemi, których to części nacinać nie wolno;

4. inne części narządów chorobowo zmienionych, co do których — według uznania lekarza weterynaryjnego — przypuszczać można, że w danym wypadku zawierają zarazki.

§ 4.

Pobrane próbki należy włożyć do probówek lub po owinięciu w czyste płótno albo papier nieprzemakalny — w inne szczelne naczynie, które dopełnia się możliwie otrębami, i wysłać jako pośpieszną przesyłkę pocztową do właściwej weterynaryjnej pracowni rozpoznawczej lub zakładu bakterjologicznego (§ 2.)

Lekarz weterynaryjny winien podać dokładnie swoje imię, nazwisko i miejsce zamieszkania (miejscowości, powiat, województwo), jak również imię, nazwisko i miejsce zamieszkania posiadacza zwierzęcia, dzień wykonania badania przed ubojem i po uboju i najważniejsze zauważone objawy i zmiany chorobowe.

III. Sposób badania w pracowniach rozpoznawczych (zakładach bakterjologicznych).

§ 5.

W celu stwierdzenia obecności drobnoustrojów chorobotwórczych lub należących do grupy zatruwaczy mięsa należy zastosować sposób umożliwiający otrzymanie wyniku badania w możliwie najkrótszym czasie, t. j. w ciągu 24 godzin.

Każdą przesłaną próbkę należy opalić aż do zwęglenia jej powierzchni i następnie przepołowić wyjałowionym nożem.

Z powierzchni jednej połowy próbki wydobywa się miazgę tkanki i sporządza się wysiewy na płytkach agarowych według naukowo uznanych metod, mający na celu uwidocznienie na pożywkach ustrojów, należących do grupy zatruwaczy mięsa lub innych drobnoustrojów chorobotwórczych, ważnych dla oceny mięsa lub stwierdzenia zaraźliwej choroby zwierzęcej, podlegającej urzędowemu zwalczaniu.

Drugą połowę próbki, przed sporządzeniem z niej wysiewów w wyżej wskazany sposób, poddaje się na 6— 12 godzin postępowaniu, mającemu na celu namnażanie drobnoustrojów.

Kolonje wyrosłe na pożywkach bada się mikroskopowo (w zabarwionych mazanych preparatach i w kropli wiszącej), serologicznie (aglutynacja), przy użyciu wysokowartościowych swoistych surowic dla zatruwaczy mięsa, a w razie potrzeby w drodze wysiewów różniczkowych na pożywkach barwionych (barwne rzędy).

§ 6.

Jeżeli w wysiewach sporządzonych z części próbek nie poddanych namnażaniu (§ 5 ust. 4) zostaną stwierdzone zatruwacze mięsa lub inne drobnoustroje chorobotwórcze, można odstąpić od dalszego badania pozostałej połowy próbek poddanych namnażaniu. Jeżeli zaś wysiewy sporządzone z części próbek, nie poddanych postępowaniu namnażania, okażą się jałowe, należy w każdym wypadku badanie ich przeprowadzić do końca.

IV. Ocena wyników badania bakterjologicznego.

§ 7.

Jeżeli w wyniku badania:

1. zostaną stwierdzone zatruwacze mięsa, w szczególności prątki duru rzekomego lub prątki Gaertnera, całą sztukę zwierzęcia należy uznać za niezdatną do spożycia;

2. zostaną stwierdzone drobnoustroje wykazujące w wysiewach tylko ogólne właściwości zatruwaczy mięsa, różniące się jednak przy dalszem badaniu (w kropli wiszącej, w barwnych rzędach, przez rozkład cukrów, przy aglutynacji i t. p.), uważać należy podejrzenie o zatruwacze mięsa za uzasadnione i całą sztukę uznać za niezdatną do spożycia;

3. nie zostaną stwierdzone zatruwacze mięsa (pkt. 1), ani też drobnoustroje wzbudzające podejrzenie o zatruwacze mięsa (pkt. 2), lecz inne drobnoustroje (ziarniaki, gronkowce, paciorkowce, drobnoustroje okrężnicowe, rozkładu i t. p.) — całą sztukę należy uznać za warunkowo zdatną;

4. nie zostaną stwierdzone zatruwacze mięsa (pkt. 1), ani drobnoustroje podejrzane o zatruwacze mięsa (pkt. 2.) ani też drobnoustroje rozkładu (pkt. 3), lecz drobnoustroje swoiste dla zaraźliwych chorób zwierzęcych — ocenę należy uzależnić od rodzaju stwierdzonych drobnoustrojów i od wyniku urzędowego badania przed ubojem i po uboju;

5. nie zostaną stwierdzone żadne drobnoustroje (pkt. 1 — 4) — ocenę mięsa należy uzależnic jedynie od wyniku urzędowego badania przed ubojem i po uboju.

§ 8.

O wyniku badania pracownia rozpoznawcza (zakład bakterjologiczny) zawiadamia jaknajśpieszniej (telegraficznie) lekarza weterynaryjnego, który nadesłał próbki. Telegraficzne zawiadomienie należy potwierdzić na piśmie.

Lekarz weterynaryjny, otrzymawszy zawiadomienie, udaje się niezwłocznie na miejsce badania i po powtórnem zbadaniu mięsa ocenia i oznakowuje mięso. Odpowiedzialność za ocenę mięsa ponosi w każdym wypadku lekarz weterynaryjny, wykonywający urzędowe badanie zwierząt rzeźnych i mięsa.

§ 9.

Bakterjologicznego badania mięsa, jak również badania mięsa po otrzymaniu wyniku badania bakterjologicznego nie należy uważać za ponowne badanie w myśl ustępu 2 art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 361).

V. Sposób rejestrowania.

§ 10.

Pracownie rozpoznawcze (zakłady bakterjologiczne — § 2) winny prowadzić osobny dziennik badania bakterjologicznego, zapisując w nim datę otrzymania i badania próbek, imię, nazwisko i miejsce zamieszkania (miejscowość, powiat, województwo) lekarza weterynaryjnego, który nadesłał próbki, jak również imię, nazwisko i miejsce zamieszkania posiadacza, gatunek zwierzęcia, wyszczególnienie otrzymanych i badanych próbek oraz wynik poszczególnych zastosowanych metod badania według porządku podanego w §§ 5 i 6 załącznika niniejszego.

Pracownie rozpoznawcze i zakłady bakterjologiczne winny corocznie w terminie ustanowionym przez Ministra Rolnictwa przedstawiać Ministerstwu Rolnictwa sprawozdania o ilości badanych wypadków i wyniku zastosowanych poszczególnych badań.

2.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

Ustawa.

z dnia 12 lutego 1930 r.

o ochronie swobody wyborów przed nadużyciem władzy urzędników.

Art. 1.

Postanowienia niniejszej ustawy mają moc obowiązującą dla wyborów Sejmu i Senatu, Sejmu Śląskiego oraz ciał samorządowych.

Art. 2.

Urzędnik, który w związku ze swojem urzędowaniem wpływa bezprawnie na wynik głosowania, a w szczególności:

a) sporządza listę głosujących z pominięciem uprawnionych lub wpisaniem nieuprawnionych;

b) używa podstępu celem nieprawidłowego sporządzenia listy głosujących;

c) uszkadza, ukrywa, przerabia lub podrabia protokóły lub inne dokumenty głosowania;

d) dopuszcza się nadużycia przy przyjmowaniu lub obliczaniu głosów;

e) dopuszcza się nadużycia przy zgłaszaniu lub ustalaniu listy kandydatur, albo też unieważnia bezprawnie deklaracje wyborców, dotyczące zgłoszeń kandydatur
ulega karze więzienia do lat pięciu.

Art. 3.

Urzędnik który przemocą, groźbą, podstępem, lub innym niedozwolonym sposobem w związku ze swojem urzędowaniem przeszkadza:

a) odbyciu zgromadzenia wyborców;

b) swobodnemu wykonywaniu prawa zgłaszania kandydatur;

c) swobodnemu wykonywaniu prawa głosowania

d) głosowaniu lub obliczaniu głosów
— ulega karze więzienia do lat trzech.

Art. 4.

Urzędnik, który w związku ze swojem urzędowaniem lub też z wyraźnem lub domniemanem powołaniem się na nie, używa przemocy, groźby, podstępu lub innego niedozwolonego sposobu celem:

a) wywarcia wpływu na sposób głosowania osoby uprawnionej lub celem powstrzymania jej od głosowania;

b) wywarcia wpływu na zgłaszanie kandydatur albo na ich zaniechanie, w szczególności także na umieszczenie lub wycofanie podpisów na deklaracjach, dotyczących zgłoszenia kandydatur
— ulega karze więzienia do lat pięciu.

Art. 5.

Tej samej karze ulega urzędnik, który w związku ze swojem urzędowaniem lub też z wyraźnem albo domniemanem powołaniem się na nie, udziela lub obiecuje udzielić korzyści majątkowej albo osobistej uprawnionemu do głosowania, czy też innej osobie:

a) celem wywarcia wpływu na sposób głosowania osoby uprawnionej lub celem powstrzymania jej od głosowania;

b) celem wywarcia wpływu na zgłaszanie kandydatur, czy też ich zaniechanie, w szczególności także na umieszczenie lub wycofanie podpisu na deklaracjach, dotyczących zgłoszenia kandydatur.

Art. 6.

Urzędnik, który w związku ze swojem urzędowaniem przy głosowaniu tajnem zapoznaje się w sposób bezprawny z treścią cudzego głosu — ulega karze aresztu do jednego roku.

Art. 7.

Ze skazaniem za czyny, w powyższych przepisach przewidziane, łączą się w każdym wypadku następujące kary dodatkowe:

a) pozbawienie czynnego i biernego prawa wyborczego do ciał i instytucyj publicznych przez lat dziesięć, w wypadku zaś, przewidzianym w art. 6 — przez 5 lat, oraz utrata piastowanych mandatów;

b) wydalenie ze służby państwowej oraz samorządowej z utratą praw, wynikających z tej służby;

c) pozbawienie prawa piastowania urzędów publicznych oraz wykonywania adwokatury i notarjatu.

Powyższe kary dodatkowe mają być orzeczone w wyroku i wymierzone łącznie.

Kary dodatkowe i skutki kar, przewidziane w ustawach karnych dzielnicowych, nie mają zastosowania do wypadków, przewidzianych w tej ustawie.

Art. 8.

Urzędnikiem w rozumieniu tej ustawy jest każda osoba, pełniąca funkcje publiczne w imieniu Państwa lub samorządu. Za urzędników uważać również należy członków komisji wyborczych.

Art. 9.

Dla rozpoznania spraw, w tej ustawie określonych, właściwy jest sąd okręgowy.

Art. 10.

Najpóźniej w przeciągu 48 godzin od chwili otrzymania doniesienia o popełnieniu jednego z przestępstw, przewidzianych w tej ustawie, obowiązany będzie oskarżyciel publiczny złożyć wniosek o wszczęcie śledztwa; śledztwo jest konieczne.

Sledztwo prowadzi sędzia śledczy, któremu sprawa przypadnie w drodze przyjętego w sądzie okręgowym podziału czynności.

Jeżeli wszechstronne wyjaśnienie okoliczności sprawy w toku śledztwa doprowadzi do ustalenia, że należy przeprowadzić rozprawę główną, sędzia śledczy obowiązany będzie wydać natychmiast postanowienie, zawieszające oskarżonego urzędnika w urzędowaniu, i o tem zawiadomić właściwą jego władzę przełożoną.

Art. 262, 264, 266 § 2 i 272 kodeksu postępowania karnego z dnia 19. marca 1928 r. (Dz. U. R P. Nr. 33, poz. 313) nie mają tu zastosowania.

Art. 11.

Pokrzywdzonym w rozumieniu tej ustawy jest nietylko osoba, określona w art. 60 kodeksu postępowania karnego z dnia 19. marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 313), ale także osoba, która doniosła o przestępstwie, o ile przysługuje jej prawo wybierania w okręgu wyborczym, gdzie zostało spełnione przestępstwo.

Zawiadomienie, przewidziane w art. 271 § 1 kodeksu postępowania karnego z dnia 19. marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 313), sędzia śledczy winien skierować również do pokrzywdzonego z oznajmieniem, że przysługuje mu prawo, określone w art. 70. powyższej ustawy.

W razie niewykonania tego prawa w terminie ustawowym, lub nieprzyznania przez sąd apelacyjny praw oskarżyciela posiłkowego, sędzia śledczy umarza śledztwo i zawiadamia o tem oskarżonego.

Art. 12.

Do przestępstw, przewidzianych w tej ustawie, nie mają zastosowania przepisy ustaw karnych dzielnicowych o zawieszeniu kary. Sciganie i karanie tych przestępstw przedawnia się po upływie lat dziesięciu od ich popełnienia.

Art. 13.

Równocześnie z rozpisaniem wyborów podać należy tę ustawę we wszystkich gminach okręgów wyborczych przez rozplakatowanie do powszechnej wiadomości.

Art. 14.

Wykonanie ustawy niniejszej powierza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 15.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Z dniem tym tracą moc obowiązującą wszystkie przepisy, sprzeczne z tą ustawą.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki.*

Prezes Rady Ministrów: *K. Bartel*

Kierownik Ministerstwa Spawiedliwości: *Dudkiewicz*

3.

Zarządzenie
Prezydenta Rzeczypospolitej
z dnia 27. lutego 1930 r.
o zarządzeniu wyborów do Sejmu Śląskiego.

Na podstawie art. 1 ustawy z dnia 22. marca 1929 r. w sprawie ordynacji wyborczej do Sejmu Sląskiego (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr. 12 poz. 87) oraz art. 11 i 12 dekretu z dnia 28. listopada 1918 r. o ordynacji wyborczej do Sejmu Ustawodawczego w brzmieniu ustalonem rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 29. lipca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. poz. 528) oraz art. 2 punkt 3 wyżej wymienionej ustawy zarządzam wybory po selskie do Sejmu Sląskiego.

Dzień głosowania oznaczam na dzień 11. maja 1930 r.

Prezydent Rzeczypospolitej
(—) **J. Mościcki.**

Prezes Rady Ministrów
(—) **K. Bartel.**

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) **H. Józewski.**

Kierownik Ministerstwa Sprawiedliwości
(—) **Dutkiewicz.**

4.

Śląski Urząd Wojewódzki
L. Pr. 636/10

Katowice, dnia 11 marca 1930 r.

Ogłoszenie.

Na podstawie art. 15 ordynacji wyborczej do Sejmu Śląskiego Wojewoda Śląski mianował za zgodą Śląskiej Rady Wojewódzkiej, wyrażoną w uchwale z dnia 13 marca 1930 r. Dra Romana Trzeciaka, Naczelnika Wydziału Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego, Generalnym Komisarzem Wyborczym dla wyborów do II. Sejmu Śląskiego.

Na podstawie tegoż artykułu Wojewoda Śląski mianował Komisarzem Wyborczym: pp.

Dla okręgu wyborczego No 3. Józefa Korola, Referendarza VII. st. sł. i zastępcę Starosty w Swiętochłowicach.

Za Wojewodę
(—) Dr. Kostka
Radca Wojewódzki
w z.
Naczelnika Wydziału

5.

Ogłoszenie.

Dotyczy: Ustanowienia rzeczoznawców dla ustanowienia odszkodowań w myśl ustawy dla zwalczania chorób zakaźnych

Komisaryczny Wydział Powiatowy na posiedzeniu dnia 1 III. 1930 r. ustanowił na podstawie § 21 ustawy z dnia 28 sierpnia 1905 r. (zb. ust. str. 373) w przedmiocie zwalczania chorób zakaźnych jako rzeczoznawców dla oszacowania szkód powstałych w związku z zwalczaniem chorób zakaźnych, na czas od 8. kwietnia 1930 r. do 7. kwietnia 1933 r. następujących rzeczoznawców:

1. Pawła Mozlera w Brzezinach.
2. Juljusza Kurca, w Brzezinach
3. Jana Dworoka, insp. biur. w Nowym Bytomiu.
4. Emanuela Chmurczyka, kupca w Nowym Bytomiu.
5. Ignacego Gryski, inspektora biur w Orzegowie.
6. Edmunda Andrzejewskiego, aptekarza w Goduli.
7. Ignacego Blauta, urzędnika celnego w Orzegowie.
8. Franciszka Białka, inspektora biur w Orzegowie.
9. Dominika Smandzika w Chropaczowie.
10. Stanisława Pawlika, w Chropaczowie.
11. Pawła Golę, aptekarza w Lipinach
12. Antoniego Kosznickiego, drogerzysty w Lipinach
13. Zamysłowskiego, kupca w Lipinach.
14. Piotra Raka, rolnika w Łagiewnikach.
15. Stefana Piątka, rolnika w Łagiewnikach.
16. Antoniego Kwiatkowskiego, drogerzysty w Rudzie.
17. Franciszka Widery, kupca w Rudzie.
18. Tomasza Żydka, kierownika biur w Rudzie.
19. Wincentego Pogody, handlarza w Swiętochłowicach.
20. Pawła Kubika, sekretarza związk. w Swiętochłowicach.
21. Czesława Wolskiego, drogerzysty w Szarleju
22. Rudolfa Zgrzebnioka, mistrza krawieckiego w Swiętochłowicach.
23. Emanuela Kołodzieja, inwalidy w Szarleju.
24. Jana Malinowskiego, kupca w Piekarach Wielkich
25. Józefa Goja, kupca w Wielkich Hajdukach.
26. Piotra Szczęsnego, hurtownika w Hajdukach Nowych.

Powyższe podaję do publicznej wiadomości

Swiętochłowice dnia 12 marca 1930 r.

Starosta
wz.
(—) Korol

6.

Wyciąg
z protokółu posiedzenia Rady gminnej w gminie Wielkie Piekary.

Posiedzenie z dnia 11. lutego 1930 r.
Obecnych 17 członków Rady gminnej.

Punkt 1 porządku dziennego dot.
Uchwalenie wysokości procentowej do wymiaru podatku budynkowego na rok 1930/31.

Uchwała:

Na pokrycie wydatków budżetowych na rok 1930/31 uchwala Rada gminna pobierać podatek budynkowy w wysokości 4‰ od pospolitej wartości budynków na podstawie rozp. Wojewody Śl. z dnia 8. 7. 1926 r. (Dz. Ust. Śl. nr. 17 poz. 30) w sprawie ogłoszenia ustawy z dnia 14. 4. 1924 r. (Dz. Ust. Sl. nr. 10. poz. 47) o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Wojew. Sl. w brzmieniu ustawy z dnia 17. maja 1926 r. Dz. Ust. Sl. Nr. 14 poz. 2.

P. P. P.

podp. Wanot, Malinowski, Sobczyk, Gordala, Wróbel J., Wróbel F., Swider, Mazur, Opiołka, Mańczyk.

Przewodniczący podp. Pudlik.
Protokólant podp. Ludyga.

Uchwała.

Uchwałę rady gminnej w W. Piekarach dot. stawki samoistnego podatku budynkowego na rok 1930/31 zatwierdza się na podstawie art. 1, 4 i 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Sl. w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Sląskiego z dnia 8. VII. 1926 r. (Dz. Ust. Sl Nr. 17 poz. 30)

Swiętochłowice, dnia 1. marca 1930 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy
(—) Szaliński, Sobel, Tkocz, Szymonek, Sieja.

Ogłoszono
Wielkie Piekary, dnia 10. marca 1930r.
Naczelnik gminy
(Pudlik)

7.

Odpis.

z księgi uchwał Rady gminnej.
Posiedzenie z dnia 30 stycznia 1930 r.
Obecnych było 21 członków
Protokół nr. 3

Wniosek 3

Ustalenie stawki podatku od placów budowlanych i gruntów, które uzyskały charakter placów budowlanych przez pociągnięcie linji regulacyjnych ulic i placów na rok 1930/31.

Uchwała

Na rok budżetowy 1930/31 Gmina pobiera podatek od placów budowlanych i gruntów, które uzyskały charakter placów budowlanych przez pociągnięcie linji regulacyjnych ulic i placów, w wysokości 6 zł od tysiąca wartości pospolitej poszczególnego przedmiotu opodatkowania.

podpr. Machoń Żydek Wojciech.

Uchwała

Uchwałę rady gminnej w Nowym Bytomiu dotyczącą stawki samoistnego podatku od placów budowlanych na rok 1930/31 zatwierdza się na podstawie artykułu 1, 3 pkt. 4 i art. 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Sląskiem w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Sląskiego z dnia 8. VII. 1926 r. (Dz. Ust. Sl. Nr. 17 poz. 30).

Swiętochłowice, dnia 1 marca 1930 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy.
(—) Szaliński, Sobel, Tkocz, Szymonek, Sieja.

Powyższą uchwałę podaje się do publicznej wiadomości.

Nowy Bytom, dnia 10 marca 1930 r.

Naczelnik gminy
(—) Machoń

8.

Przetarg na roboty brukarskie w powiecie świętochłowickim

Roboty obejmują 40000 m². Bliższe warunki otrzymać można w Wydziale Powiatowym w Swiętochłowicach.

Oferty winny być złożone najpóźniej do 1-go kwietnia 1930 r.

9.

Walne Zebranie

podpisanej Spółdzielni odbędzie się
w poniedziałek dnia 7. kwietnia 1930 r.
o godz. 6-tej wieczorem
w lokalu p. Pawery (Blidy) w Szarleju, ul. Piekarska 34.

Porządek obrad:

1. Zagajenie i ukonstytuowanie biura.
2. Odczytanie Protokółu z dokonanej dnia 25 sierpnia 1929 r. rewizji naszej Spódzielni przez Patronat Związku Spółdzielni.
3. Sprawozdanie Zarządu i Rady Nadzorczej z czynności za rok 1929.
4. Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej.
5. Przyjęcie bilansu i udzielenie absolutorjum Zarządowi i Radzie Nadzorczy.
6. Podział zysków.
7. Wybór trzech członków Rady Nadzorczej.
8. Uchwalenie wynagrodzenia dla Rady Nadzorczej na rok 1930.
9. Wolne wnioski.
10. Zamknięcie walnego zebrania.

Sprawozdanie, bilans oraz rachunek strat i zysków dla członków Spółdzielni jest wyłożony w lokalu Banku od 17 marca br.

Szarlej, dnia 13. marca 1930 r.

Bank Ludowy w Szarleju.
Spółdzielnia z odpowiedzialnością nieogr.
RADA NADZORCZA
Ks. Prob. Józef Ledwoń, prezes.

× KOMUNIKATY ×

10.

W celu ostatecznego uregulowania sprawy szeregowych rezerwy, którzy w latach ubiegłych do roku 1929 włącznie ukończyli z wynikiem pomyślnym jedną ze szkół podchorążych rezerwy, a nie uzyskali tytułu podchorążych z powodu posiadania cenzusu wykształcenia tylko 6—8 klas szkoły średniej (bez matury) władze wojskowe zamierzają tych mężczyzn powołać na cwiczenia

rezerwy, szkolić ich jak podchorążych i następnie na podstawie art. 87 pkt. 1b ustawy o podstawowych obowiązkach i prawach oficerów W. P. przedstawić ich do nominacji na ppor. rezerwy, o ile uzyskają odpowiednie kwalifikacje.

Osoby zainteresowane podlegające ewidencji P. K. U. Król Huta (tj. powiat Swiętochłowice i miasto Król. Huta) winny skierować podania do tegóż P. K. U. w terminie do dnia 24. III. 1930 r.

Powiatowa Komisja do badania cen w Swiętochłowicach na posiedzeniu z dnia 20 marca 1930 r. ustaliła następujące ceny orjentacyjne w detalu:

Mąka i pieczywo
Mięso i wyroby mięsne
Towary kolonjalne i nabiał :

porówn. cennik z dnia 12 marca 1930 r. Gazeta Powiatowa Nr. 11 poz. 9.

Zaś;

Jaja sztuka 13 do 15 groszy.

× OGŁOSZENIA ×

Druk K. Leksan, Świętochłowice.